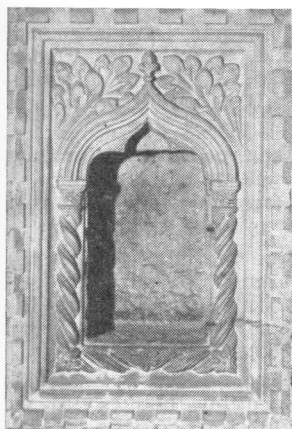

POLIPTIH BLAŽA JURJEVA U TROGIRSKOJ KATEDRALI

CVITO FISKOVIĆ

Niša iz benediktinske
crkve sv. Ivana
u Trogiru

Vlastoručni nedavno otkriveni potpis slikara Blaža Jurjeva na njegovom čiovskom poliptihu sv. Jakova potvrdio je, da je on doista ljeti 1436. godine naslikao to svoje djelo¹⁾, a i arhivski dokumenat koji je zatim pronađen u srednjovjekovnom korčulanskom arhivu pokazao je da je on doista autor još većeg poliptiha u crkvi Svih Svetih u Korčuli koji je naslikao oko 1439. godine.²⁾

Oba ta rada, za koje se i prije tih otkrića pretpostavljalo da su Blaževa, iako su reprezentativna i vrsna ipak zaostaju za dva remek-djela koja se analogijom stila ističu među njegovim radovima. To su poliptih u kapeli sv. Jerolima trogirske katedrale i poliptih u korčulanskoj opatskoj zbirci. Arhivski dokumenti, ugovori i obračuni, da je on doista autor tih dvaju poliptiha nisu se dosada uz njih povezivali. Stoga ću ovdje pokušati arhivskim dokumentima ojačati još jače tu atribuciju nastalu isključivo na temelju analize stila, da bismo i ta dva remek-djela mogli smatrati doista njegovim. Gotičku kapelu sv. Jerolima u kojoj se nalazi sada Blažov poliptih dala je sagraditi Trogirka Nikica kći istaknutog plemićkog roda Kažotića, koji se isticao svojim donatorstvom pri gradnji

¹⁾ C. Fisković, Splitska slikarska škola iz trinaestog stoljeća. Slobodna Dalmacija, Split 31. XII 1961, 1. i 2. II 1962; K. Prijatelj, Uz nalaz potpisa Blaža Jurjeva Trogirana. Bulletin zavoda za likovne umjetnosti JAZU IX br. 3. Zagreb 1961.

²⁾ V. Foretić, Poliptih Blaža Jurjeva u korčulanskoj crkvi Svih svetih, u ovom svesku.

dominikanske crkve, udata za Jakova Sobotu ili Subotića³⁾, čija je obitelj također bila poznata zbog gradnja crkava i umjetničkih spomenika.⁴⁾

Nikica je dobila 1438. godine dozvolu od trogirskog kaptola da može u stolnoj crkvi sagraditi i dodati joj kapelu posvećenu sv. Jerolimu⁵⁾, koju su početkom te godine počeli zidati poznati trogirski graditelji i kipari Mlečanin Marko Gruato i Trogiranin Nikola Račić, koji su se već 1431. i 1436. istakli u nadsvođivanju trogirske stolnice, sazidavši drugi i treći svod njene glavne lađe.⁶⁾ Oba majstora su početkom 1439. godine primili unaprijed i izvjesni dio novca za kapelu⁷⁾, ali je još ni 1444. godine ne bijahu dovršili, pa je Nikica, osjećajući da joj se približava smrt, u svojoj oporuci 27. rujna te godine ostavila izvjesnu svotu novaca i ovlasila svog opunomoćenika i nasljednika trogirskog plemića Petra Nikolina An-

³⁾ Ta obitelj se pisala Sobotu ali i Sobotić. C. Fisković, *Drvena gotička skulptura u Trogiru*, str. 131. Rad JAZU 275. Zagreb 1942. Dudan stoga pogrešno i zlonamjerno predbacuje C.M. Ivekoviću, da pohrvaćuje talijanska i latinska imena. A. Dudan, *La Dalmazia nell' arte italiana I*, str. 186. Milano 1921.

⁴⁾ C. Fisković, Aleši Firentinac i Duknović u Trogiru. *Bulletin Instituta za likovne umjetnosti JAZU VII br. 1.* str. 41. Zagreb 1959.

⁵⁾ I. Lucio, *Memorie di Tragurio* str. 488. Mleci 1874; C. Fisković, *Opis trogirske katedrale iz XVIII stoljeća*, str. 47, 48. Split 1940.

⁶⁾ Oba se majstora isplatilo 11. rujna 1436. godine pro labore operis seu complemento operis vultu tercij quem in presenti laborant... Notarski spisi Frana de Viviano 1436—1438. Trogirski spisi sv. LXVII. Historijski arhiv u Zadru; C. Fisković, *Opis trogirske katedrale...* str. 35, 59.

⁷⁾ Die XXj Mensis Februarij (MCCCCXXXVIII).

Actum Tragurij in cancellaria comunis presentibus nobile viro ser Johane Levis examinatore ser Nicolao Mladini et ser Zipcho testibus vocatis et rogatis. Ibiqne nobilis vir ser Petrus Nicole de Andreis tamquam procurator et procuratorio nomine nobilis mulieris domine Nicolote relicte ser Jacobi Nicole Jacobi de Tragurio ex una parte et magistri Marcus Gruato et Nicolaus Rachich lapicita parte ex altera simul ad infrascripta pacta et conventiones devenerunt videlicet quod quicquid aparebit scriptum de manu eiusdem ser Petri dicto nomine in manibus ipsorum magistrorum et de occasione denariorum receptorum et recipendorum per ipsos a dicto ser Petro nomine dicte domine Nicolote pro mercede laboris unius capelle quam dicti magistri fabricare debent iuxta angulu(m) ecclesia Sti Laurentij iuxta pacta et conventiones infrascripti inter eos habita ut videlicet manu mei notarii infrascripti ambe partes hinc inde voluerunt esse firmum ratum et validum ac si esset instrumentum scriptum manu notarij et cancellarij iurati comunis Tragurij et pro instrumento autentico habere voluerunt. Que omnia et singula promiserunt dicte partes hinc inde firma et rata habere tenere et in nullo contravenire sub pena librarum centum parvorum, stipulatione promissa soluendo per partem contrafacientem parti seruare volenti. Qua pena soluta vel non rata tamen permanent omnia suprascripta.

Trogirski spisi sv. LXVII sveščić 3. Spisi notara F. de Viviano 1438—1439, str. 208.

dreisa da dovrši gradnju godinu dana po njenoj smrti, koja je uslijedila početkom 1445. godine.⁸⁾

⁸⁾ In Jesu Christi nomine. Amen. Anno nativitatis eiusdem millesimo quadringentesimo quadagesimo quarto, indictione septima die vicesima septimo mensis septembris. Temporibus quidem ducatus eminentissimi principis et excellentissimi domini domini Francisci Foscarini dei gratia incliti ducis venetiarum ecc. nec non regiminis spectabilis et generosi viri domini Gabrielis Barbado honorandi comitis Traguriensis suorumque iudicum nobilium virorum dominorum Zipriani, Nicole Zipriani, Stephani Petri Zegis et Petri Andree Zige. Nobilis et honoranda mulier domina Nicolota filia quondam ser Casoti de Casotis nobilis civis traguriensis existens per Dei Gratia sana mente, sensu et intellectu licet corpore langues, timens divinum iudicium, considerans nil esse certius morte et nil incertius hora mortis, nolens ab intestato decedere, dispositionem omnium suorum bonorum per presens nuncupativum testamentum quod dicitur sine scriptis in hunc modum facere procuravit et fecit. In primis namque reliquit in opere muri civitatis nove Tragurii solidorum X parvorum; item relinquit in opere hospitalis sancti Spiritus de Tragurio seldos XX parvos; item voluit et ordinavit quod de introitibus bonorum matronarum mittantur duo boni viri reperiendi hic vel Venetiis ad viagium sacri Sepulchri domini nostri Iesu Christi, et duo alii ad viagium sancti Jacobi de Galitia pro anima sua; item reliquit Elene eius famule de domo libras ducentas parvorum quando maritabitur, pro anima sua; item legavit Marave famulae sue de domo quando maritabitur libras ducentas parvorum pro anima sua; item voluit et ordinavit quod ser Petrus Nicole de Andreis suus heres infrascriptis manuteneat et gubernet Andream clericum qui moratur ad presens in domo ipsius testatrix, dando sibi victum et vestitum quosque missam novam celebratur (!) pro anima sua: Et quod si dictus Andreas ibit ad studium, sibi dentur de suis bonis ducati triginta pro subventionem sui studij, pro anima sua. Ite voluit et ordinavit quod inveniat unus sacerdos qui annis tribus continuis omni die a die quo completa fuerit capella sua sancti Jeronimi, celebret missas pro anima sua ultra alias missas quas ordinarie celebrabit suus capellanus in eadem capella. Item voluit et ordinavit quod semper in festo Sancti Jeronimi celebret omni anno missa una solemniss pro anima sua in dicta capella Sancti Jeronimi. Item dimisit pauperibus Sancti Lazari masculis et feminis de insula Bue libras viginti quinque parvorum pro anima sua. Item reliquit monasterio Sancti Nicolai monialium de Tragurio libras vigintiquinque parvorum. Item legavit in opere monasterij Sancti Iohannis Baptiste de Tragurio libras viginti quinque pro anima sua. Item voluit et ordinavit quod corpus suum sepelliat ubi Reverendissimus in Christo pater dominus Episcopus traguriensis ordinavit quosque eius capella Sancti Jeronimi fuerit completa, et deinde sepelliat in dicta capella et ibidem etiam deponantur ossa olim ser Jacobi de Sobota viri sui. Item reliquit monasterio monialium Sancti Jeronimi de Venetiis amphoram unam cum dimidii vini et meria quatuor olei, pro anima sua. Item reliquit fratribus loci Pasmani de observantia beati Francisci galletas viginti vini et staria decem olei, pro anima sua. Item legavit presbitero Johanni Vlatchi Tractarovich canonico Tragur., ut roget Deum pro anima sua, libras viginti parvorum. Item dimisit capelle Sancti Iohannis confessoris Tragurij in aliquo ornatu prout videbitur magis necessarium libras viginti parvorum. Que omnia suprascripta legata adimpleantur de introitibus suprascriptis. Omnia autem sua bona paterna iura et actiones presentia et futura eidem testatrici quocumque iure

Kapela je dakle mogla biti dovršena ukoliko je Petar Andreis poštovao želju oporučiteljice tek 1446. godine, a ne 1438. godine

paterno spectantia et pertinentia videlicet stabilia tantum dimisit et reliquit nobili viro ser Casoto Donati de Casotis suo dilecto nepoti quem sibi heredem instituit esse voluit et ordinavit in omnibus dictis suis bonis et iuribus paternis tantum. Excepta tamen terra duorum laboratorum positorum in campo Tragurij ad Donnalschine cuius medietatem si sibi seu eius hereditate in partem tetigerit sine atamen alia terra huiusmodi hereditatis egualente pretium dicte prime terre, qua voluit et ordinavit vendi debere ad publicum incantum et quod de denarijs inde extrahendis maritentur tres pauperes domicile. pro anima sua. Verum si ipse ser Casotus voluerit emere dictam medietatem terre, vendat sibi pro ducatis viginti minus eo quod habere poterit ab alijs. Exceptuando etiam medietatem domus quam tenuit Laurentius de Pisis posite in civitate Tragurij quam nunquam possit vendi nec malignari, sed deputatur et in conditione per dictum suum heredem teneatur pro pauperibus mulieribus de tempore in tempus ibidem retinendis perpetuo pro anima sua. Volens et ordinans ipsa testatrix quod dictus ser Casotus teneatur et debeat fieri facere aniversarium ordinate omni anno die. XII. mensis Martij pro anima ser Casoti patris eiusdem testatricis in ecclesia ubi fuerit sepultum eius corpus. Item reliquit nobili civi Traguriensi ser Jacomello domini Luce Victuri militis unam suam terram de bonis maternis ipsius testatricis positam in campo Tragurij ad Viach cuius est laborator Bartholus de Ortis apud aliam terram eiusdem ser Jacomelli quam sibi dimisit pro dilectione. Item legavit Marino Simonis Sobote unam suam terram de dictis bonis maternis eiusdem testatricis positam in campo parvo Tragurij ad Ivernich cuius est laborator Iohannes Rudaz. Alia vero omnia bona omnia (sic!) materna eiusdem testatricis iura et actiones presentia et futura stabilia tantum videlicet domorum terrarum et possessionum quas iure materno predicta testatrix tenet et possidet pro medietate proindiviso cum alia medietate bonorum stabiliium dicte hereditatis materne ac etiam iura capelle predictae ipsius testatricis nondum coperte quam ipsa construit fecit sub vocabulo Sancti Jeronimi sitam in Tragurio et anexam Ecclesie cathedrali S. Laurentij de Tragurio et quecumque alia sua bona stabilia exceptis paternis sibi quocumque spectantia et pertinentia ac etiam omne caducum et inordinatum reliquit et dimisit nobili civi Traguriensi ser Petro Nicole de Andreis quem sibi heredem instituit, esse voluit et ordinavit in bonis predictis ac et executorem et gubernatorem ad infrascripta exeguenda super facto dicte sue capelle ita tamen quod ipse heres non possit nec valeat ullo unquam tempore aliquo conseto colore ingenio sive modo per se vel alium seu alios obligare alienare nec malignare aliquid de dictis bonis et iuribus immobilibus sed ipsis possit gaudere et ea usufructare et tenere in culmine et in contio cum conditione tamen et onere inferius annotatis. Ita quod cum ipse heres venerit ad mortem, libertatem habeat ac teneatur et debeat supstituere et ordinare loco sui in dictis bonis et iuribus tam maternis quam alijs ut supra stabilibus unum alium heredem et executorem eiusdem domine Nicolote, masculum et non feminam, unum tamen et non plures, de prole et sanguine eiusdem ser Petri, qui sibi videatur magis ydoneus aptus et sufficiens et non discipator bonorum ad exeguendum intentionem et ordinem dicte testatricis in hac hereditate. Verum si ipse non haberet aliquem de prole et sanguine suo qui esset ad id aptus et sufficiens, tunc possit et debeat supstituere et deputare absque alicuius conditione unum alium heredem tantum et non plures masculum extraneum a sua

kako se obično tvrdi.⁹⁾ Na njenom unutrašnjem zidu uklesana su dva kasnogotička reljefna grba i to obitelji Kažotića iz koje je po-

cognitione dummodo sit aptus et ydoneus ad id exequendum et quod sic de gremio et universitate nobilium consilij civitatis Tragurij. Et modo simili ipse substituteus libertatem habeat et substituere debeat ad mortem suam alium et alius successive alium usque in infinitum ad hec exercenda cum conditione apposita quod dictus ser Petrus heres et executor ut supra et similiter alij singuli substituendi pro tempore ut supra quos ipsa testatrix ex nunc substituit et pro substitutis habere voluit et vult teneantur et debeant de introitibus possessionum dicte hereditatis suprascriptam capellam Sancti Jeronimi per dictam testatricem inceptam sed nondum ut prefertur completam perficere et complere in fabrica sua ipsamque capellam de tempore in tempus fabricatam ut opus fuerit reparare et reaptare ac in culmine et contio retinere ornatam in muris altare anchonis argenteis lampadibus libris paramentis et rebus alijs ad cultum divinum deputatis retinendo et substituendo de tempore ad tempus capellanum in dicta capella quem ex nunc ipsa testatrix deputat videlicet venerabilem virum presbiterum Lucam Johannis archidiaconum ecclesie Sancti Laurentij cum provisione salarij ducatorum vigintiquinque in anno quosque vixerit. Qui capellanus ex nunc instituendus et alij pro tempore substituendi teneantur et debeant perpetuis temporibus omni die in eadem capella missam celebrare in honorem Dei ac pro anima ipsius testatricis quod ser Iacobi viri sui et aliorum suorum defunctorum et dare et manutenere oleum pro lampade ac ceram pro altari et elevatione corporis Christi ad sufficientiam in dicta capella. Ita tamen quod si dictus ser Petrus heres et executor institutus ut supra et alij singuli ut supra de tempore in tempus substituendi non adierent sed ad effectum perducere negligenter ordinationem predictam secundum intentionem ipsius testatricis super facta dicte capelle et capellani seu ex dictis bonis stabilibus aliquid malignare attemptaret ex nunc prout ex tunc, et ex tunc prout ex nunc voluit et ordinavit ipsa testatrix quod spectabilis dominus comes Traguriensis presens et qui pro tempore fiunt simul cum Reverendissimo domino Episcopo Traguriensi presenti et qui pro tempore fuerit si leges et ordines Tragurienses patiantur sive autem dictus dominus solus habeant plenam et omnimodam libertatem et facultatem ipsum talem heredem non exequentem cum effectu intentionem eiusdem testatricis super predictis facta prius sibi monitione condigna de supplendo defectu suo ipsum privandi et amonendi heredem ydoneum sufficientem et aptum ad talem executionem fiendam cum beneficio et onore suprascriptis qui tamen deputandus semper sic et esse intelligatur de gremio nobilium consilij Traguriensis uti superius extitit ordinatum. Quam quidem privationem et substitutionem fiendam ex nunc prout ex tunc ipsa testatrix approbat et confirmat privat et substituat. Et hec omnia tocies observari debeant superinde quotiens per aliquos ex dictis heredibus fiunt contra factum. Preterea voluit et ordinavit dicta testatrix quod si aliquis ex dictis heredibus de tempore in tempus substituendis deveniret ad mortem non substituto aliquo loco sui quod tunc dominus comes Traguriensis pro tempore existens libertatem habeat modo predicto alium substituendum heredem de prole et sanguine proxime tunc defuncti sufficientem et ydoneum ut supra vel alium extraneum ut supra dummodo sit de consilio nobilium civitatis Tragurij ut supra qui tamen substituendus prout supra libertatem habeat et debeat substituere ad eius mortem alium loco sui et sit successive de uno in alium ut supra cum modis conditionibus et stricturis (!) predictis insuper voluit et ordinavit dicta testatrix quod do-

tekla Nika, i obitelji Andreis kojoj je pripadao izvršitelj njene oporuke. A i četverolist lijepog kasnogotičkog prozora te kapele done-

minus ser Petrus Nicole eius heres ut supra institutus teneatur et debeat dictam capellam ut prefertur inceptam et nondum completam complevisse et perfecisse seu compleri et perfici facisse usque ad unum annum proximum a die obitus ipsius testatricis computandum sub pena privationis et amotionis hereditatis predictae si secus duxerit factumque. Quo casu omissionis dominus comes Traguriensis pro tempore existens modis conditionibus et ordinibus suprascriptis alium substituat heredem loco sui cum libertate predicta. Suos autem fideicommissarios et huius sui testamenti executores instituit esse voluit et ordinavit predictum ser Petrum Nicole de Andreis eius heredem predictum et nobilem civem Tragurij ser Jacomellum domini Luce Victuri predictum quibus dedit plenam libertatem et omnimodam facultatem et potestatem omnia suprascripta executioni mandandi et proficiendi absque alicuius contradictione addenda tamen quod si aliquo ex casibus suprascriptis contingeret aliquem ex suis heredibus singulariter et successive substituendis privari et ancoveri quod tunc dominus comes pro tempore existens quemadmodum potestatem habeat alium substituendi heredem hec libertatem habeat privandi et deponendi illum a commissaria et quem loco sui substituet heredem substituat etiam commissarium. Volens et ordinans dicta testatrix quod quemadmodum dictus suus heres et alij de tempore a tempore substituendi libertatem habeant alium substituendi heredem ut supra ita illum tamen substituendum heredem, substituere possit et valeat et commissarium loco sui casu venerit ad mortem cum plena potestatem (sic!). Preterea cum olim nobilis mulier domina Catarina relicta quondam ser Casoti de Casotis mater eiusdem testatricis veniens ad mortem suam condiderit testamentum scriptum et notatum sub MCCCCXJ indictione quarta die vero quarto mensis augusti manu magistri Francisci Litij olim et tunc iurati notarij civitatis Tragurij. Et in eodem suo testamento ipsa instituit suam universalem heredem predictam dominam Nicolotam testatricem eius filiam in suis residuis bonis cum hoc quod si dicta domina Nicolota eius morietur sine filiis et heredibus quod de dictis bonis residuis possit testari medietatem pro anima et corpore prout ipsi domine Nicolote melius videbitur. Et alia medietas adveniente dictu casu, voluit quod vendatur ad incantum publicum per suos commissarios et denarij inde extrahendi dividantur in quatuor partes quarum unam reliquit pauperibus Christi, secundam capelle Sancti Johannis confessoris de Tragurio, tertia in opere monasterij Sancti Johannis Baptiste, et quarta in opere monasterij Sancti Dominici fratrum predicatorum de civitate nova Tragurij. Et cum ipsa domina Caterina instituerit ipsam dominam Nicolotam eius filiam solam commissariam sui testamenti predicti, et dederit libertatem eidem, ut cum venerit ad mortem possit substituere alium commissarium loco sui, et nunc ipsa domina Nicolota carens filiis ordinavit dictam suam medietatem bonorum maternorum ut supra patet nunc stamen ipsa testatrix ordinavit et substituit commissarium testamenti dicte domine Catarine matris sue nobilem virum ser Jacomellum domini Luce Victuri predictum volens et ordinans ipsa testatrix si fieri potest ne bona stabilia hereditatis maternelle que sunt pro indiviso ut supra dividantur et alienentur sed remaneant indivisa in hereditate ipsius testatricis ex certa rationabili causa. Quorum cum voluntate et consensu prelatorum dictarum Ecclesiarum Sancti Johannis Baptiste et Sancti Dominici ac operarij capelle Sancti Johannis confessoris predicta alia medietas bonorum stabilium maternorum extimetur et de eo quod fuerit iustum extimata

davno je bio ispunjen šarenim staklima u obliku grba Andreisove obitelji, koja je počevši od Petra naslijedila od Nikice pravo na

predictus ser Petrus suus heres et commissarius de introitibus dicte medietatis bonorum teneatur et debeat dare et solvere dictis tribus ecclesiis omni anno ducatos centum auri inter eas equaliter dividendos quousque totum domus pretium extimationis bonorum fuerit integraliter dispensatam et distributam pro tribus tercijs pretijs extimationis predictae. Quartam vero partem dicte dimidie partis extimate predictus commissarius dispenset et dispensare debeat in fabrica ecclesie Sancte Crucis de insula Bue loco pauperum et hoc omni anno de tempore in tempus in eius discretionem de introitibus superscriptis, pro anima dicte domine Catarine matris eiusdem testatrix. Remanentibus dictis bonis stabilibus hereditarijs dicte medietatis cum eorum proprietate pro indiviso cum alia medietate dicte domine Nicolote apud dictum suum heredem et executorem per eam institutum, et alios pro tempore substituendos ut supra quem etiam in dictis bonis stabilibus heredem esse voluit et ordinavit cum structuris modis et conditionibus superscriptis. In casu autem quod predictus commissarius non posset remanere in concordia modo predicto cum predictis ecclesiarum prelati et operario, tunc ipse commissarius vendi faciat ad incantum publicum dictam medietatem bonorum stabilium et de pretio extrahendo exequatur et exequit debeat ordinem testamenti dicte domine Caterine ad literam prout iacet secundum quod in ordinationem ipsius domine Caterine est expressum et ordinatum. Et hanc suam ultimam voluntatem asseruit esse velle quam valere voluit iure testamenti. Et si iure testamenti non valeret, voluit ut valeret saltem iure codicilorum, vel alterius cuiuslibet ultime voluntatis, qua melius valere voleat et tenere poteat de iure.

Na poledini : M · CCCCXLIIIJ^o. Indicatione VIJ^a die vero XXVIJ Septembris. Hoc est testamentum nobilis mulieris domine Nicolote relicte qd. Nobilis civis Tragurij, ser Jacobi Nicole Sobote quod voluit scribi per me Franciscum de Viviano iuratum notarium et cancellarium comunis Tragurij ac claudi et sigillari tribus diversis sigillis et non aperiri nisi post eius mortem per me vel per alium iuratum notarium et cancellarium dicte comunis secundum ordines et consuetudines civitatis Tragurij, Actum Tragurij in domibus prefate domine Nicolote presentibus nobilibus viris ser Nicolao Michaelis Silvestri examinatoris, ser Johanne Victuri ser Johanne Victuri ser Blasij et ser Johanne Salamonich civibus Tragurij testibus vocatis et rogatis.

· M : CCCCXLV., indicatione VIIJ die . IIIJ^o : mensis februarij Mortua dicta testatrice ad instantiam et petitionem venerabilis viri presbiteri Luce Xo (!) archidiaconi ecclesie Traguriensis et ser Iacomei Victuri commissarij intrascripti coram spectabili viro domino Gabriele Barbadico honor. comite Traguriensi sedente cum eisdem iudicibus in logia magna comunis Tragurij lectum et publicatum fuit hoc testamentum pro me cancellario superscripto presente nobile viro ser Donaño Michaele Silun (?!) examinatore (oštećeno) Francisco de Tar. phisico salariato comunis teste ser Cristoforo... simul et ser Michaele Joh. tintoris civibus...

Trogirski spisi oporuke sv. XLVI/5 str. 1–4,
Historijski arhiv u Zadru.

⁹⁾ K. Prijatelj, Problem opusa slikara Blaža Jurjeva Trogiranina. Radovi Odsjeka za povijest umjetnosti 2, str. 35. Zagreb 1960.

kapelu, zbog čega se ova pogrešno i smatra zadužbinom tog roda.¹⁰⁾ Nažalost, oluja je nedavno razbila ta šarena olovom uokvirena stakla, koja su inače u Dalmaciji rijetko sačuvana.

Oprema oltara, pa i pala za tu kapelu, izrađivala se dakle tek nakon njenog svršetka koji je prema želji oporučiteljice trebao biti 1446. godine. Koje su se umjetnine i pala u njoj nalazile odmah po njenom završetku nije nam poznato. Zna se tek, da je u toku XVII stoljeća tu bio oltar sa slikom sv. Jerolima, koju je trogirski povjesničar Pavao Andreis pripisao mletačkom slikaru Jakovu Palmi. On je pače istaknuo da je ta kapela, iako nije ukrašena mramorjem, upravo značajna po toj vrijednoj slici¹¹⁾, a budući da je bila povezana s njegovom obitelji, može se pretpostaviti da je njegova vijest o tome tačna. Iako on nije označio, da li je to djelo Jakova Palme Starijega ili Mlađega, mogli bismo pretpostaviti da je to Palma Stariji, jer su slike Mlađega u Dalmaciji česte, tri su i u Trogiru¹²⁾, pa Andreis nije trebao toliko isticati zbog njegova djela ovu kapelu.

Te slike međutim nema u Jerolimovoj kapeli, niti se zna kako je i gdje je nestala. Donedavno je na baroknom oltaru kapele stajala platnena uljena slika sa sv. Jerolimom koji se tuče kamenom u prsa, a uz njega su sv. Nikola s knjigom i tri jabuke i neki mladi svetac u biskupskoj odjeći, možda bl. Augustin Kažotić. Sred donjeg dijela slike koja je nedavno premještena pod pjevnicu je slikarev potpis: Antonio Zulati fece 1779. To prezime je poznato u Trogiru i u ostaloj Dalmaciji, pa je taj loši slikar vjerojatno živio u našem kraju. Jednako tako i anonimni pisac rukopisa »Chiese di Traù« u Garanjin-Fanfongjinoj knjižnici u Trogiru iz kraja XVIII stoljeća piše u svom opisu stolne crkve »La capella di S. Gierolamo con altare effigiato di detto santo da mano del pittore Palma«. Ni trogirski biskup Didak Manola u opširnom opisu svog biskupskog pohoda, u kojemu piše o kapeli, njenoj gradnji i dobro snabdijevenom oltaru sv. Jerolima u njoj¹³⁾, ne spominje tu niti Palminu sliku niti ikakav gotički poliptih ili palu, koje bi po običaju onog vremena nazvao »alla greca« kao što je nazvao gotički naslikani križ u crkvenoj lađi.¹⁴⁾ Među slikama koje nabraja na različitim mjestima u crkvi, ne ubraja također nikakav gotički poliptih. Njegov predšasnik biskup Josip Caccia spominje doduše u spisu svog biskupskog obilaska stolne crkve u studenome 1736. godine »starinske drvene pale istrošene i izobličene od vremena« i određuje, da ih se skupa s nekim likovima, a i slikama na stupovima ukloni iz glavne lađe, budući da nisu s njom u skladnom omjeru, te da ih se

¹⁰⁾ I. Delalle, Trogir, vodič, str. 61. Split 1936.

¹¹⁾ P. Andreis, Storia di Traù str. 304. Split 1908.

¹²⁾ K. Prijatelj, Umjetnost 17. i 18. stoljeća u Dalmaciji, str. 61. Zagreb 1956.

¹³⁾ C. Fisković, Opis trogirске katedrale, str. 17, 47.

¹⁴⁾ Ibid. str. 32.

prenese u sakristiju, gdje će izgledati ljepše.¹⁵⁾ Međutim se ni u toj odluci, u kojoj se odražava ukus i smisao za monumentalno i jedinstveno djelovanje crkvene ponutrice, ne spominje ovaj poliptih Blaža Jurjeva, niti ga se tu može ubrojiti, jer nije bio trošan.

Postavlja se dakle pitanje; da li je bio ranije u stolnoj crkvi?

Ranije nego što je kapela sv. Jerolima mogla biti dovršena Blaž se bio preselio iz Trogira, gdje se spominje kao časnik bratovštine sv. Duha još u travnju 1442. godine¹⁶⁾, u Zadar i nastanio se tu već u prvoj polovici 1445. godine.¹⁷⁾ To njegovo preseljenje oko godinu dana prije dovršenja kapele otežava mogućnost da je on za nju naslikao ovaj poliptih, koji se u njoj danas nalazi, a koji je tu prvi spomenuo Lj. Karaman 1932. godine.¹⁸⁾

Nije dakle isključeno, da je poliptih prenesen odnekud u tu kapelu i bio postavljen na njen zid sučelice baroknom oltaru, a tek poslije drugog svjetskog rata uzdignut na preudešeni i odveć pojednostavljeni oltar.

Na poliptihu je u povišenoj središnjoj arkadi Marija koja doji dijete prikazana na kićenom gotičkom prijestolju s četiri anđela okružena pozlaćenom mandorlom, ispunjenom romaničkim vijugavim ukrasom koji je slikar mogao preuzeti sa vijenca apsida ili stupova pobočnih vrata stolne crkve i glavnih vrata benediktinske crkve sv. Ivana u samom Trogiru.¹⁹⁾ Uz nju s jedne strane mladoliki arhanđel Mihajlo prekrit plaštem golim mačem svladava zma-ja i mjeri minijaturno naslikane ljude na vagi. Do njega je u sredini sv. Benedikt koji se prepoznaje po svom staračkom licu guste kratke brade²⁰⁾, po crnom plaštu, po knjizi pravila svoga reda koju drži u desnici i po opatskom štapu koji je svojim svinutim vrhom

¹⁵⁾ (Die Domenica 18 novembris 1736)

..... 8° Siano rimosse dalla chiesa tutte le figure, pale antiche di legno logorate e difformate da tempo; come pure li quadri sopra le colonne per essere d' inproporzionato ornamento e riposti nella sagrestia, dove faranno una migliore comparsa e così abbiano da esser levate tutte l' altre cose inutili, dalle quali resta incombrato il sagro tempio

Visitatio prima diocesana illustrissimi ac reverendissimi domini D.F. Josephi Caccia episcopi Traguriensis etc. Sv. II. Arhiv trogirске biskupije. Nadbiskupski arhiv u Splitu.

¹⁶⁾ C. Fisković, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu. Prilozi povijesti umjetnosti 13, str. 125. Split 1961

¹⁷⁾ C. Fisković, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Splitu. »Peristil« 5. Zagreb.

¹⁸⁾ Lj. Karaman, Notes sur l' art byzantin et les Slaves catholiques de Dalmatie. L' art byzantin chez les Slaves. II str. 357, sl. 362. Paris 1932. Lj. Karaman, Umjetnost u Dalmaciji XV i XVI stoljeća, str. 152. Zagreb 1933.

¹⁹⁾ Slični motiv je bio i na vijencu romaničkog zvonika splitske stolne crkve, a ulomak mu se nalazi u Arheološkom muzeju u Splitu.

²⁰⁾ Može ga se ikonografski usporediti sa slikom sv. Benedikta iz XVI stoljeća na drvu koji se nalazi u zbirci benediktinki u Trogiru uređenoj nedavno od Konzervatorskog zavoda za Dalmaciju.

potpuno sličan biskupskim. Uz njega je bradati svetac ogrnut crveno-smeđom kazulom odjeven u modrikastu dalmatiku s bijelom mitrom i biskupskim štapom, vjerojatno solinski mučenik sv. Duje kojemu je bio posvećen ranije susjedni samostan benediktinki.²¹⁾ S druge strane je u kamenoj pustinji odjeven u svoje pustinjačko ruho Ivan Krstitelj koji nosi i pokazuje rastvoreni papirnati svi-tak, ispisan gotičkim slovima:

ECCE
 ANNU
 S DEI
 ECCE
 QUIT
 TOLLIT
 PECC
 ATA
 MU
 NDI

koji nas također svojim nespretnim rastavljanjem riječi i suvišnim slovom T podsjeća na Blažov natpis čiovskog poliptiha.²²⁾ Do Pre-teče je dalmatinski pokrovitelj sv. Jerolim u kardinalskoj odjeći s modelom crkvice u desnici, i konačno sv. biskup ogrnut žućkastom kazulom, a odjeven u sivu dalmatiku s bijelom mitrom na glavi i knjigom u ruci vjerojatno bl. Ivan trogirski biskup.

Vitki likovi izduženih mršavih i asketskih tjelesa, mrka i bolna lica, žarki kolorit, čvrsti crtež i podrobna obrada pojedinosti odaju Blažov kist.

On je 27. veljače 1435. godine izjavio u trogirskoj gradskoj kancelariji da je primio od Nikole, zadnjeg samostanskog opata trogirskog benediktinskog samostana sv. Ivana Krstitelja koji je opatovao nekoliko godina²³⁾, osamdeset i devet ondašnjih libra i to kao dio svote od dvjesta libra, za koju je imao naslikati ikonu na oltaru sv. Jerolima u crkvi tog samostana.²⁴⁾ Očito je da rad ugo-

²¹⁾ I. Ostojić, Katalog benediktinskih samostana na dalmatinskom primorju, str. 77. Split 1941.

²²⁾ 30. rujna 1432. ... venerabilis presbyter dominus frater Nicolaus dei gratia. Abbas monasterij et conventus sancti Johannis baptiste tragurij.....

Trogirski notarski spisi sv. LXVI, sveščić 33 str. 3. Historijski arhiv u Zadru.

²⁴⁾ Monasterij sancto Johanni baptiste a Magistro Blasio pictoris quietatio. Die suprascripto (Die XXVII mensis februarij 1435). Actum Tragurij ut supra presentibus suprascriptis proxime. Ibiqum magister Blasius Georgij pictor de Tragurio pro se et suos heredes fuit contentus et confessus se habuisse et recepisse a venerando presbytero domino Nicolao abbate monasterij Sancti Johannis baptiste Tragurij dante per se et nomine monasterij predicti libras octuaginta novem parvorum pro parte mercedis laboris laborerij fiendi in quadam anchona ad altarem Sancti Jeronimi in ecclesia Sancti Joannis baptiste predicti pro pre-

voren za tu svotu nije bila obična ikona već poliptih, kako se to vidi i iz slikareva ugovora sklopljenog 1437. godine sa županom bratovštine sv. Marije u Trogiru, u kojem se poliptih sa pet slika nazivlje također ikona (anchona), a bio je pogođen za istu cijenu.²⁵⁾

To djelo se ne nalazi odavna u benediktinskoj crkvi, jer je ta lijepa romanička građevina bila sredinom prošlog stoljeća zapuštena. Prije nego što se srušio njen krov²⁶⁾, iznesene su iz nje umjetnine i namještaj, te je i Cipikov kameni oltarni reljef Kristovog oplakivanja, dramatično djelo Nikole Firentinca i njegovih učenika kojemu se u toj crkvi divio u XVII stoljeću Pavao Andreis, a koji

tio librarum ducentarum parvorum, ut partes dicerent faciendi finem quietationis et pacti eidem domino abbati et sociis suis de ulterius non potendo dictas libras LXXXVIII parvorum. Sub pena dupli pluris stipulatione promissa et obligatione suorum bonorum presentium et futurum. Qua pena soluta vel non rata tamen permanent omnia suprascripta.

Notarka knjiga F. de Viviano 1435.

Trogirski notarski spisi sv. LXVII, sveščić 1, str. 107. Ibid.

²⁵⁾ Magistri Blasij pictoris et Supani fratree Sancte Marie minorum conventione. Die et loco predictis (XV mensis septembris 1437). Presentibus nobili viro ser Stephano petri examinatore ser Stephano Nicole Victuri et Philipo Jacobi superstitute communis testibus vocatis et rogatis. Ibique magister Stephanus Radoslavich barberius tamquam supanus fratree Sancte Marie fratrum minorum pro se et nomine aliorum fratrum dicte fratree ex una parte. Et magister Blasius georgij pictori civis tragurij parte ex altera, ad infrascripta pacta et conventiones invicem devenerunt videlicet quod ipse magister Blasius teneatur et debeat facere eidem Supano dictis nominibus unam anchonam seu palam ad altare maius dicte ecclesie Sancte Marie fratrum minorum, latitudine brachiorum IIII^{or} cum foleis, tota deaurata cum suis collemellis et cum quinque campis et totidem capittellis et cum scabello cum foleis intaleato deaurato et inciso et cum figuris competentibus depictis super dictam anchonam ad laudem boni magistri. Et hoc quia versa vice dictus magister Stephanus Radoslavich tamquam supanus ut supra cum consensu fratrum dicte fratree se obligando promisit dare et solvere eidem magistro Blasio pro suo labore mercedis dicti operis libras ducentas parvorum in infrascriptis terminis videlicet hinc ad festum sancti Michaelis de mensis presenti chatias triginta musti ad cursum communis presenti in ratione dictarum librarum ducentarum. Item usque ad festum natalis domini proxime futuri ducatos sex auri. Item usque ad festum Sancte Marie de mensis martij proxime futuri ducatos sex. Et residuum pro tocuis partem usque ad festum sancti Michaeli de mensi septembre de anno MCCCCXXXVIII complendo dictum opus hinc ad festum predictum Sancte Marie de mensis Martij proxime futuri. Que omnia et singula promiserunt dicte partes hinc inde firma et rata habere tenere attendere observare et in nullo contravenire sub pena libris centum parvorum soluenda per partem contrafacentem parti servare volenti stipulatione promissa...

Notarska knjiga F. de Viviano 1436–1428, sv. LXVII, str. 186–186'. Ibid.

²⁶⁾ I. Delalle, o. c., str. 72; Lj. Karaman, Popravlak crkve sv. Ivana u Trogiru. Novo Doba, str. 5. Split 24. III 1940.

još 1855. godine spominje u njoj i Vicko Celio-Cega²⁷⁾, bio zatim prenesen na novo trogirsko groblje.²⁸⁾ Neke praktične i lako prenosive stvari, knjige, zveno i manje umjetnine²⁹⁾ prenesene su bile u splitsko sjemenište i opet vraćene u stolnu trogirsku crkvu.³⁰⁾

U svibnju 1889. godine posjetio je Trogir u društvu austrijskog admirala Sterneka neki Austrijanac, koji je videći crkvu zapuštenu i čuvši da će je porušiti zaželio da dobije malu gotičku kustodiju iz njenog zida. Kada je za to doznao zaslužni konzervator Frane Bulić tražio je od vlasnika crkve, splitskog biskupskog sjemeništa da mu tu kustodiju ustupi za splitski Arheološki muzej. Tom zgodom u rujnu 1889. godine on je pisao, da su glavni oltar i sve vrijedne umjetnine iz te crkve prenesene u druge³¹⁾ i tu tvrdnju je

²⁷⁾ P. Andreis, o. c. str. 306; V. Celio-Cega, La chiesa di Traù, stri 54. Split 1855.

²⁸⁾ H. Folnesics, Studien zur Entwicklungsgeschichte der Architectur und Plastik des XV Jahrhunderts in Dalmatien. Jahrbuch der Zentral. Kommission, VIII str. 133. Wien 1914.

²⁹⁾ Na primjer srebrna glava sv. Ivana u visokom reljefu izložena u sakristiji stolne crkve.

³⁰⁾ Prema usmenoj izjavi trogirskog kaptola ove godine.

³¹⁾ Pregiatissimo Signor
Giandomenico Conte Fanfogna
Corrispondente dell i. r. Commissione centrale per l'indagine e conservazione dei monumenti antichi Traù.
Consta allo scrivente che costì si deve demolire una vecchia chiesetta¹⁾, nella quale si trova un bel ciborio (tabernacolo) che quindi correrrebbe pericolo di esser rovinato.
Voglia, egregio signor Corrispondente, informarmi in argomento dettagliatamente e con preferente sollecitudine.

Split 27/6 89

Spalato 27/89

F. Bulić

¹⁾ Chiesa romanica dell'abbazia di S. Giovanni Battista. Cfr. Eitelberger p. 240,241.

Illustrissimo Signor Conservatore

Il 30 corrente, appena ricevuto il pregato suo foglio del 27 N° 18, ho cominciato ad indagare per saper qualche cosa della demolizione della chiesetta di cui mi fa parola; ma nessuno, non escluso Monsignor Abate, sapeva dirmi nulla. Finalmente ieri sera mi fu mandato a dire della Comune che forse trattavasi d'un equivoco circa la bellissima chiesa romanica dell'Abazia di S. Giovanni Battista, poichè uno dei signori che fu qui coll'ammiraglio Sternek in maggio, credendo che questa chiesa dovesse venir demolita (tanta impressione gli produsse l'abbandono in cui ven lasciata!), espresse il diderio (!) di averne l'oggetto che a lei fu indicato come ciborio.

Esso è invece un armadetto in pietra, di stile gotico, coll'arco schiacciato e a doppia curvatura (o a dorso d'asino) e colle colonnine a foggia di corda, inquadrato in una cornice, alta circa centimetri 60 e larga circa 45, e fatta della consueta sega. Manca della porticina, ma è fornito, negli stipiti, dei cardini e del foro del catenaccio. Esso venne, molto tempo dopo l'ultimazione della chiesa, incastrato nella sua parete corta di levante dal lato destro (di chi guarda) vicino alla capella di fondo dell'altar maggiore, il quale era forse l'unico

nekoliko dana zatim opetovao u dopisu Središnjoj komisiji za umjetničke i povijesne spomenike u Beču, tražeći da može prenijeti kustodiju u splitski Arheološki muzej.³²⁾ To mu je dozvoljeno i lijepa reljefna niša, izraziti rad mletačke škole XIV stoljeća još se i danas nalazi u tom muzeju, a prepoznaje se po crtežu

altare. Non so a custodire (!) che cosa abbia servito: gli olii santi nò, perchè, dicono, non si tenevano in questa Chiesa.

Ad ogni modo, la chiesa non verrà demolita, amenochè non crolli da sè.

Ecco quanto posso risponderLe.

Ed anzi colgo quest'occasione per esternar Le il desiderio che Le piaccia interporre la sua autorità per il sollecito ristauero dell'elegante edificio in discorso, la cui stupenda facciata minaccia, pur troppo, di rovinare; quando invece, per le brillanti condizioni finanziarie del proprietario Seminario, potrebbe e dovrebbe venir conservato nel miglior ordine.

Fratanto passo all'onore di segnarmi colla più perfetta stima

di Lei

Illustrissimo Signor Conservatore

Devotissimo Gian Domenico Fanfogna Garagnin

Traù, 3 luglio 1889

Al Reverendissimo Monsignor

Monsignor don Francesco Bulić

Camariere secreto di S. S. Leone papa XIII

Direttore del Museo Archeologico, Conservatore dei Monumenti ecc. ecc.

Spalato

Štovanom Ravnateljstvu Diecezanskog sjemeništa

Spljet

U odavna zapuštenoj i djelomice porušenoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Trogiru, vlasništva toga Sjemeništa, nalazi se u zidu apside glavnog oltara, koji je već odavna, kao sve ostale stvari koje su imale koju vrijednost, prenešen u drugu crkvu, njeka vrst ormarića, od bijelog kamena po prilici od visine 0.60 m a širine 0.45 m, koji ormarić služio je valjda kao sahranište svetog Ulja ili drugih predmeta. Pošto i ovaj predmet može lako s vremenom propasti, a zaslužuje da bude sahranjen, pišući prosi to Štovano Ravnateljstvo da bi ga izvolilo pišućemu darovati, da ga na prikladnijem mjestu sahrani.

Spljet 18/IX 1889.

Arhiv Konzervatorskog zavoda za Dalmaciju

Službeni spisi br. 18/K 1889.

³²⁾ Hohe K.K. Centralkommission,

In Befolgung der hohen Erlasser vom 14 Juni l. h. Z. 660 Einer hohen k. k. Centralcommission, beehrt sich der ergebnst C.C. gefirtige Folgendes zu berichten.

In Traù finden sich mehrere alte Kirchen vor, welche entweder kunst- oder historischen Werth haben, aber wegen der herunterkommen oekonomischen Verhältnisse der Bewölkerung dieses Städtchens ganz aufgelassen würden, deren Restaurierung kostspielig wäre und keinen praktischen Zweck hätte. Unter diesen ist die Kirsche des Heiligen Johannes des Täufers, im romanischen Style, welche seit langer Zeit verlassen ist und aus welcher die Altäre und Alles was sonst noch Werth hatte schon weggebracht und anderen Kirschen in der Stadt zugeheilt wurde. Ein kleiner Gegenstand ist jedoch noch zurück-

na Buličevu službenom dopisu. Na njoj se još vide tragovi polihromije modre i crvene boje, kojom je bila išarana po starom gotičkom običaju bojadisanja skulpture. U crkvi sv. Ivana je ostala u zidu podno trijumfalnog luka rupa odakle je skinuta. Gotički stil se nije, dakle, u toj crkvi ispoljio samo u zvoniku, već i u ovoj niši.³³⁾ Konzervator i muzealac Bulić, koji je bio upućen u premještanje dalmatinskih umjetnina i budno pazio da ih ne raznose bečki i ostali sabirači starina, svjedoči nam dakle, da su se doista umjetnine i oltari ruševne benediktinske crkve prenosili u ostale trogirske crkve.

Vjerojatno je među njima bio krhki i osjetljivi Blažov poliptih. Možda je on upravo zbog svoje osjetljivosti, a i veličine, kao i Firentinčev reljef, ostao u Trogiru i bio sklonjen u obližnju stolnu crkvu.

Budući da se na poliptihu u Jerolimovoj kapeli stolne crkve, koji sam ukratko opisao, naslikani sveci povezani s benediktinskim redom, njegovom trogirskom crkvom i njenim oltarom, za koji je bilo Blažu naručeno to djelo, može se pretpostaviti, da je njegov reprezentativni poliptih prenesen iz zapuštene trogirske crkve u obližnju katedralu. To, dakle, može doista biti onaj poliptih, koji mu se i inače pripisuje po stilu i stoji izložen na oltaru katedralne kapele sv. Jerolima.

Na njemu su naime naslikani pored Gospe sa sinom kao što sam već spomenuo, sv. Benedikt osnivač benediktinskog reda, sv. Ivan Krstitelja titular trogirske benediktinske crkve, sv. Jerolim

geblieben, nämlich ein Kästehens aus weissem Kalkstein, mit Kielbogen und zwei Säulchen, im Ganze 0.60 m hoch und 0.45 m breit; dasselbe ist seit langer Zeit, doch jedenfalls nach der Erbauung der Kirche in die Wand der Hauptapsis des Hochaltars eingemauert. Dieses Kästchen diente wahrscheinlich zur Aufbewahrung weertvoller Gegenstände, kann aber keinesweg als Sacramentshäuschen betrachtet werden.

Damit auch dieser Gegenstand gerettet werde, hat sic gehorsamst gefertigte an die Direction des hiesigen bischöflichen Knabenseminars, welches Eigenthümer der obgenannten Kirche ist, mit der bitte gewendet, ihm für das hierortige Museum das genannte Kästchen geschenkweise zu überlassen. Mat hat demselben auch schon zugesagt, seinem Wunsche willfahren zu wollen; sobald dies erfolgt, wird der gehorsamst Gefertigte dieses Kästchen in das hiesige Museum übertragen lassen.

Spalato 20/IX 89

An die h.K.K.C.C.

Fr. Bulić

KK. Conservator

berichtet über das sogenannte

Sacramentshäuschen in einer aufgelassenen Kirche in Traù.

³³⁾ Lj. Karaman pretpostavlja, da je zvonik na preslicu u gotičkom stilu sazidan oko 1315. godine, kada su franjevci, poznati širitelji gotičkog stila, bili privremeno smješteni u ovaj samostan. Međutim gradnja zvonika bila je predviđena odmah pri gradnji romaničke apside, a logični završetak niza zubaca i prestanak slijepih arkada na sjever-

za čiji je oltar³⁴) u njoj bio naručen³⁵), Dujam kojemu je bio posvećen drugi ženski benediktinski samostan u Trogiru³⁶), te konačno

nom zidu apsida upravo iza zvonika jasno odava da je zvonik zidan uporedo s apsidadom. Doduše, njegov gornji dio rastvoren gotičkim lukovima mogao je biti nadozidan kasnije, ali na njemu nema tragova nadogradnje, već djeluje jedinstveno, odjednom podignuta gradnja, planirana već prije gradnji apsida i sakristije. Taj detalj važan je zbog utvrđivanja početka gotičkog stila u Dalmaciji, jer Ljubo Karaman piše: »Zvonik na preslicu sv. Ivana u Trogiru građen od franjevac oko 1315. godine jest, ukoliko znamo, prvi znak nadolaska ovog novog sloja umjetnosti k nama.« (Popravak crkve sv. Ivana u u Trogiru, str. 5. Vidi o pojavi gotike u Dalmaciji i moj članak Skulpture mletačkog kipara Nikole Dente u Trogiru i u Splitu objavljen u ovom svesku).

Apsida svakako potiče iz XIII stoljeća, jer je u njoj uklesan nadgrobni natpis Lukana Sebastijanova s grbom u kojemu se propinje lav:

H S E	D N I L V	(Haec sepultura est domini Lu
C H A N I	D E S E	chani de Se
B A S T I A I	7 S U O 4	bastiani et suorum
H E R E D U :		heredum)

I. Lucić spominje 1317 g. plemića Desu Bastiani, ali postoji i Luka Bastiani, pa je pitanje je li to isto lice ili je ovo drugi plemić. (Memorie storiche di Tragurio str. 158, 173.) i ime DESE onda treba čitati povezano.

Taj trogirski plemić se spominje u pisanim dokumentima kao Luka Bastijani i Luka filio Sebastiani krajem osmog desetljeća XIII stoljeća (M. Barada, Trogirski spomenici I/II, str. 173, 197, 210, 211 Zagreb 1950). Vjerojatno je to isto lice, jer Sebastijana i danas u Kaštelima kraj Trogira nazivlju Bašće, te Bastijan i Sebastijan u dokumentima je jedno ime. Karaman je u navedenom članku spomenuo nadgrobnu ploču opata Savina († 1348) kao najstariju ploču s pokojnikovim likom na našem primorju. Treba joj priključiti i ploču sa slično ugraviranim likom biskupa Lampridija Vitturi († 1349) pred oltarom, a uz južnu stranu drvenog Budislavićevog kora, kojoj je natpis objavio I. Lucić (o. c. str. 239), koji je već početkom XIX stoljeća bio trošan (v. Celio Cega, o. c. str. 26.), te se sada razaznaje samo nekoliko slova po kojima je i po tragovima lika s mitrom i biskupskim štapom još možemo identificirati.

³⁴) U popisu stvari crkve sv. Ivana 11. XII 1563. godine spominju se planite s izvezenim svetačkim likovima i bursa jednog kaleža s izvezenim likom sv. Jeronima koji je vjerojatno pripadao ovom oltaru:

Una pianetta de veludo cremesin alto et basso con croce dentro à figure... Una pianetta da veluto verde et negro a figure con la sua croce dentro.... Doi borse da calese una de raso cremesin con la figura de S. hieronimo....

Trogirski spisi sv. X sveščić 3. Historijski arhiv u Zadru.

³⁵) K. Prijatelj (Problem opusa slikara Blaža str. 34) je naslućivao, da bi poliptih u stolnoj crkvi mogao biti upravo onaj koji je Blaž naslikao za benediktince po liku Ivana Krstitelja i sv. Jerolima. Međutim sv. Jeru je bila posvećena i kapela u stolnoj crkvi, pa glavno uporište za tu pretpostavku treba, pored ostalog ovdje iznesenog, tražiti u liku sv. Benedikta naslikanog na tom poliptihu.

³⁶) Sv. Dujam je stoga, pored Benedikta prikazanog u crnoj kazuli i pod mitrom, izdjelan na reljefnom drvenom poliptihu tog samostana kao mučenik u crvenoj kazuli. V. sl. C. Fisković, Drvena gotička skulptura u Trogiru, str. 102.

Mihajlo kojega su benediktinci osobito štovali i posvetili mu nekoliko svojih samostana u Dalmaciji.³⁷⁾ Ukoliko pak svetac u žučkasto-rumenoj kazuli s knjigom, predstavlja sv. Ivana Trogirskog, a tako je on, odjeven također u žučkastu kazulu, naslikan i označen svojim imenom:

S	(SANCTUS
IOANE	IOANES
CONFES	CONFESSOR)

i u Blažovom dominikanskom poliptihu u Trogiru³⁸⁾, ne bi da je poliptih bio naslikan za stolnu crkvu, bio na zadnjem mjestu jer je u njoj njegovo štovanje osobito razvijeno. Da je pak Petar Andreis, koji je rukovodio gradnjom kapele sv. Jerolima u stolnoj crkvi bio naručio kod Blaža ovaj poliptih, bio bi vjerojatno tražio da mu naslika i njegova pokrovitelja sv. Petra ili sv. Nikolu zaštitnika Nikolice Subotić³⁹⁾, jer su naručitelji ili darovatelji u ono vrijeme to gotovo redovito tražili. Blaž je stoga i na dominikanskom samostanu naslikao sv. Dominika, a sred poliptiha bratovštine sv. Jakova, njihova zaštitnika sveca iz Compostelle sa školjkama na plaštu.⁴⁰⁾

Pored toga treba istaknuti da po svojoj vrsnoći benediktinski poliptih, jednako kao i stonsko raspelo i poliptih korčulanske opatske zbirke, spadaju u zrelo doba majstorova djelovanja koje izgleda da je dostiglo svoj najveći izraz u trećem i četvrtom desetljeću XV stoljeća.

Teško je dakle vjerovati da je i za kapelu Subotičke naslikao poliptih kada on pri njenom dovršenju nije bio u Trogiru, te da o tome, da ga je naslikao, ne bi bila ostala nekakva bilješka, kada se upravo o gradnji ove kapele sačuvalo nekoliko dokumenata.

Prema svemu tome izgleda i bez obzira na stilsku sličnost, da je ovaj poliptih u kapeli sv. Jere u trogirskoj katedrali doista onaj koji je Blaž naslikao za trogirske benediktince.

Ako je to tako, onda i onaj poliptih u korčulanskoj opatskoj zbirci, koji mu je stilom i vrsnoćom najbliži, pripada također Blažu.

³⁷⁾ I. Ostojić, Katalog benediktinskih samostana na dalmatinskom primorju. Indeks, str. 145.

³⁸⁾ V. sl. C. Fisković, Drvena gotička skulptura u Trogiru, sl. 16.

³⁹⁾ Dosada se pogrešno držalo da je na poliptihu korčulanske opatske zbirke i na trogirskom poliptihu prikazan sv. Juraj, a ne Mihajlo, iako Mihajlo na oba ova Blaževa poliptiha drži vagu u ruci (K. Prijatelj, Problem opusa slikara Blaža, str. 1; Isti, Prilozi slikarstvu XV—XVII stoljeća u Dubrovniku. Historijski zbornik IV br. 1—4, str. 176. Zagreb). Jednako tako treba ispraviti, da na korčulanskom poliptihu opatske zbirke nije naslikan uz sv. Petra sv. Pavao, već sv. Nikola. (C. Fisković, Korčulanska katedrala, str. 59, tabla 28. Zagreb 1939).

⁴⁰⁾ V. sl. C. Fisković, Drvena gotička skulptura u Trogiru, str. 103, sl. 13.

Pored već spomenutih dokumenata o Blaževu boravku u Trogiru i u Korčuli, koji su doprinijeli upoznavanju ovog značajnog hrvatskog slikara⁴¹⁾, iznijet ću ih ovdje još nekoliko da se upotpune podaci o njegovu životu i radu.

One kobne 1420. godine kada su Mlečani silom osvojili Trogir Blaž se tu nalazio i 16. rujna svjedočio u notarijatu pri nekom privatnom ugovoru.⁴²⁾ Možda je upravo zbog pogoršanja prilika u osvojenom gradu iselio u Dubrovnik, gdje je stigao posljednjih dana te ili prvih dana 1421. godine s nazivom »Trogiranin«⁴³⁾ i napustio grad u kojemu se bio oženio i ostavio svoju ženu i punicu Katarinu koja se spominje u Trogiru prvih dana 1421. godine. Ona je nosila ugledni naziv »časna gospođa«, a vršila je dužnost pročelnice sestara oltara sv. Ursule u stolnoj crkvi⁴⁴⁾, iz čega se vidi da je slikar bio zet ugledne obitelji. Krajem 1427. godine napustio je Dubrovnik⁴⁵⁾ i 1431. godine bio na Korčuli⁴⁶⁾, a prvih mjeseci 1433. godine sreta ga se ponovo u Trogiru. Dne 5. ožujka te godine izjavio je u trogirskoj općinskoj pisarni, da je primio od Trogiranina Pavla Jakovljeva deset zlatnih dukata i to u ime Korčulanina Gabrijela Anđelovog, koji ga bijaše ovlastio preko korčulanskog notara, da pridigne taj novac od njegova dužnika Pavla u Trogiru.⁴⁷⁾ Korčulanski plemić je dakle imao puno povjerenje u slikara. On ga je upoznao vjerojatno kada je 1431. godine boravio u Korčuli, gdje je ugovorio slikanje poliptiha za župnu crkvu u Blatu na istom otoku i primio u svibnju te godine u svoju radionicu desetgodišnjeg dječaka Antuna Ivanova Grbašića, da ga uči kroz čitavo jedno desetljeće slikarstvu.⁴⁸⁾

⁴¹⁾ Ibidem, str. 104, 130, 131; C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, str. 98, 99, 182–185. Split 1959; Isti, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu, str. 123–127.

⁴²⁾ 16. rujna 1420. . . . et magistro Blasio pictore omnibus habitatoribus civitatis Tragurij testibus. . . .

Trogirski notarski spisi sv. LXVI sveščić 31, str. 8.

⁴³⁾ J. Tadić, Građa o slikarskoj školi u Dubrovniku, str. 61. Beograd 1952.

⁴⁴⁾ 7. siječnja 1421. . . . ibique honesta domina Katarina socrus Blaxij pictoris ut gastalda sororum Altaris sancte Ursule ecclesie cathedralis praefate civitatis Tragurij.

Ibidem, str. 31.

⁴⁵⁾ J. Tadić, o. c. str. 67.

⁴⁶⁾ V. Đurić, Slikar Blaž Jurjev. Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji 10, str. 165. Split 19.

⁴⁷⁾ Pauli domini Jacobi a ser Gabriele Angeli quietatio. Die quinto mensis Martij (1433). Actum Tragurij in cancelaria comunis, presentibus nobili viro ser Jacobo Andree Zige examinatore, ser Laurentio Stiposij et Johane Munda civibus Tragurij testibus vocatis et rogatis. Ibiq.ue magister Blasius pictor quondam Georgij de Tragurio tam quam procurator et procuratorio nomine ser Gabrielis Angeli de churzola. . . .

Trogirski notarski spisi sv. LXVI sveščić 33.

⁴⁸⁾ C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori str. 185.

Vjerojatno je tada nastao i njegov korčulanski poliptih, pa bi trebalo ispitati da li je Gabrijel Angelis osnivač porodice, koja je po njemu preuzela svoje prezime Gabrielis, u čijoj se kapeli na glavnom korčulanskom trgu našlo to remek-djelo. To zasada može biti samo pretpostavka. Svakako njegovo povjerenje u slikara učvršćuje veze između Blaža i Korčulana koji su cijenili njegov rad. Ako pak sada kad nam izgleda vjerojatnim, ne samo po stilu, već i po arhivskim dokumentima, da je Blažov benediktinski poliptih sačuvan, uporedimo još jednom to djelo s poliptihom korčulanske opatske zbirke i sa stonskim naslikanim raspelom koji mu se pripisuju, pretpostavka da je i korčulanski poliptih njegov rad postat će uvjerljivija. Ta tri djela će pokazati ujedno i njegov najveći domet.

Dvadesetpetog ožujka 1436. godine kupio je Blaž u Trogiru polovinu nekog ograđenog zemljišta iz ostavštine Radoslave udovice Maroja Ciprijanova⁴⁹⁾, a 15. travnja i 21. svibnja svjedočio je u trogirskom notarijatu pri kupoprodaji jednog vinograda i sklapanja nekog ugovora.⁵⁰⁾ Sutrašnjeg dana 22. svibnja 1436. godine, on je sa svojim učenicom Bosancem Martinom Petkovićem iz Jajca obračunavao pred istaknutim trogirskim plemićima Kazotom Kažotićem, Ivanom Viktorijem i poznatim zlatarom Laclavom Jurjevim trogirskim građaninom.⁵¹⁾ Petković je stupio kod njega na trogo-

⁴⁹⁾ Die XXV mensis Martij (1436). Actum Tragurij in cancelaria comunis presentibus nobili viro ser Luciano Johanis, Stipe examinatore, Marino Simonis Sobotich et Jacobo Milcovich de Tragurio testibus vocatis et rogatis. Ibiq̄ue Martinus quondam Florij a candellis et Dragachna bobotolichia tam quam commissarij et commissarie olim Radoslave quondam Maroe Zibriani.... vendiderunt iure proprio et in perpetuum magistro Blasio Georgij pictori civi Tragurij presenti et pro se et suis heredibus emmenti et recipienti dimidiam paratineam ipsius commissarie positam in civitate Tragurij....

Notarska knjiga F. de Viviano 1436—1438 sv. LXVII, str. 9.

⁵⁰⁾ 15. travnja 1436.... et magistro Blasio Georgij pictore civibus Tragurij testibus....

Ibid., str. 12'.

(Die XXI mensis May).... magistro Blasio Georgij pictore et.... testibus.

Ibid., str. 22.

⁵¹⁾ (Die XXII mensis Mayj 1436)

Actum Tragurij in cancelaria comunis. Presentibus nobili viro ser Casoto donati de Casotis examinatore, nobili viro ser Johane ser Blasij Victuri et Lazlavo aurifice civibus Tragurij testibus vocatis et rogatis. Ibiq̄ue calculata ratione inter magistrum Blasium Georgij pictore civem Tragurij ex una parte et Martinum Petchovich eius discipulum familiarem parte ex altera.... Idem magister Blasius remanxit debitor eidem Martino in libris septuaginta parvorum prout ambe partes asseruerunt et contente et confesse fuerunt. Quas quidem libras septuaginta parvorum predictus magister Blasius.... promisit dare et solvere eidem Martino hinc ad festum natalis domini proxime futuri....

dišnji nauk u Dubrovniku ljeti 1423. godine⁵²), pratio ga je na njegovom putu i u proljeću 1431. godine obnovio s njim radni ugovor u Korčuli za dojuče dvije godine.⁵³) Očito je iz toga što je dugo boravio s majstorom, stanovao u njegovoj kući i što mu je Blaž na kraju njihovih obračuna ostao čak i dužan sedamdeset libara, da je Martin pomagao svom učitelju. Može se dakle pretpostaviti da se u Blaževim djelima skriva znatniji Martinov udio nego što se dosada smatralo. On je ljeti 1438. godine stupio kao gotov majstor-slikar u suradnju s rezbarom Ivanom iz Francuske, da s njim izrađuje korna sjedala u splitskoj franjevačkoj crkvi, po čemu se vidi da je bio vješt i u rezbarstvu.⁵⁴) Vjerojatno je dakle pomagao i Blažu u rezbarenju okvira i reljefa na slikama i poliptisima. Nije isključeno, da je, kada je 1436. godine boravio u Trogiru, izdjelao poliptih trogirskih benediktinki, koji je nedavno s ostalim umjetninama restauriran u Konzervatorskom zavodu za Dalmaciju. To djelo svojim rasporedom, svetokruzima i likovima podsjeća na Blaža i to upravo na njegov poliptih trogirskih benediktinaca, koji je nastao oko 1435. godine i prema kojemu je i Martin mogao izdjelati svoj, ugledavši se donekle na svog učitelja, a benediktinke su upravo tada povodeći se za redovnicima svoga reda mogle naručiti kod Martina ovaj reljef, da ne zaostanu za njima i ostalima koji su tada u Blažovoj i Martinovoj radionici naručivali reprezentativne poliptihe. Blaž se, dakle, u proljeću 1436. godine obavezao, da će mu vratiti spomenutu svotu do slijedećih božićnih blagdana, ali je taj rok produljen gotovo za pola godiše i majstorova obaveza je brisana tek početkom svibnja 1438. godine, kada je Martin izjavio trogirskom notaru Franu de Viviano, da mu je učitelj vratio čitavu posuđenu svotu.⁵⁵)

Četvrtog ožujskog dana 1436. godine Blaž je izabran za župana istaknute trogirске pučke bratovštine sv. Duha⁵⁶) i u toj dužnosti 1. lipnja nastupio u trogirskoj notarskoj pisarni zauzimajući se za njene poslove⁵⁷), a 21. kolovoza primio također kao župan ostavštinu koju je bratovštini ostavio neki Španjolac.⁵⁸) Osmog rujanskog dana te godine jamčio je u općinskoj pisarni da će se njegova

Marginalna bilješka: 1438 indictione prima die 8 may cassum de voluntate Martini predicti per me Franciscum cancelarum quia fuit contentus sibi satisfactus de dicta quantitate libris 70.

Ibid., str. 24.

O zlataru Laclavu Jurjevu vidi i C. Fisković, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu, str. 127.

⁵²) J. Tadić, Građa . . . , str. 64.

⁵³) C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, str. 185.

⁵⁴) C. Fisković, Drvena gotička skulptura u Trogiru, str. 133.

⁵⁵) Vidi bilješku br. 51.

⁵⁶) C. Fisković, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu, str. 124, 125.

⁵⁷) Die primo junij (1436) Ibiqve magister Blasius Georgij pictor tamquam supanus fraternitatis sancti Spiritus de Tragurio.

Notarski spisi F. de Viviano 1436–1438, sv. LXVII str. 28'.

⁵⁸) Ibid., str. 42'.

služavka Katica Vukmirova udati za Marka Dobrašinovića.⁵⁹⁾ Dva-
desetog listopada podmirio je dug Margariti udovici Bogdana čla-
na istaknutog roda dalmatinske Zagore Neorića iz nekadašnje Smi-
ne⁶⁰⁾, a današnjeg Muća i Neorića, sela koje se i danas nazivlje po
toj staroj obitelji, s kojom je i sam slikar bio u rodu jer je oženio
Anku udovu Klišanina Ivana Neorića.⁶¹⁾

Iako se u životu ponekad zaduživao, Blaž je u svojoj oporuci
napisanoj 1448. u Zadru ostavio, kako znamo, nekretnina, pokret-
nina i novaca.⁶²⁾ Vidi se to i iz popisa njegove ostavštine, koji je
13. svibnja 1450. godine prikazao u općinskoj pisarni i zaveo u nje-
ne knjige trogirski građanin Ivan de Munda izvršitelj i povjere-
nik slikareve oporuke.⁶³⁾ Iz tog popisa se vidi, da je majstor pored
svoje ostavštine u Zadru ostavio i u Trogiru, pored kuće koju je
namijenio bratovštini sv. Duha⁶⁴⁾, kod Trogirana Nikole Sala-
monića dvjesta libra, trideset libra sa svog vinograda na zemljištu

⁵⁹⁾ Die VIII mensis septembris (1436). Actum Tragurij in cancelaria
comunis....

Ibique magister Blasius Georgij pictor civis Tragurij se obligando
promisit facere et curare quod Chatiza Vuchmiri eius famula con-
sentiet per verba.... in Marchum Dobrasinich et ipsum accipiet
in eius virum legitimum iuxta ritum sancte matris ecclesie appro-
batum....

Ibid., str. 45.

⁶⁰⁾ Ibid., str. 64.

⁶¹⁾ C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, str. 184.

⁶²⁾ Ibid., str. 182.

⁶³⁾ Commissarie magistri Blasii pictoris.

MCCCCCL indictione XIII may die (neispunjeno)

Actum Tragurij in platea prope portam cancelarie comunis presentibus
nobili viro ser Jacobo Nicole Quarchi examinatore, presbytero
Johane Marini canonico Traguriensi et Vlatcho budinich botario cive
Tragurij testibus vocatis et rogatis. Ibique ser Johannes de Munda
tam quam commissarius et nomine commissarie quondam magistri Blasij
Georgij pictoris civis Tragurij presentavit in notariatu et cancelaria
infra, in quadam cedula papiri quoddam inventarium bonorum qua
sunt ad presens in civitate et districtu Tragurij dicte commissarie
registrandum in cancelaria infrascripti tenoris videlicet. Hoc est in-
ventarium bonorum commissarie quondam magistri Blasij Georgij
pictoris civis Tragurij factum per ser Johanem de Munda tam quam
commissarium et procuratorem aliorum commissariorum quondam dicti
magistri Blasij hac die X may 1450 qua die fuit sibi presentatum
testamentum eisdem magistri Blasij.

In primis libre ducente parvorum que sunt in depositum apud ser
Johanem et Nicolaum salamonich. Item libre triginta parvorum pro
resto vinee posite super terenum ser Casoti in campo, qui denarij
sunt apud dictum ser Casotum. Item una terra vineata posita in cam-
po ad Rudine cum capitibus vretenorum circa novem iuxta iura
concessionis quondam Petri Christofori quam nuper emit magister
Johannes Sparich. Item alia terra vineata posita in campo ad (ne-
ispunjeno) vretenorum circa quinque infra suos confines. Salvo etc.

Knjiga oporuka notara F. de Viviano. Trogirski spisi sv. III,
str. 124.

⁶⁴⁾ C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, str. 183.

Kažotića, vinograd u predjelu Rudinama prostran deset vrti i drugi u trogirskom polju otprilike pet vrti. Vjerojatno je to bio dio imovine koju bijaše naslijedio od svoje druge žene Trogirke Anke, koja bijaše umrla prije njega.⁶⁵⁾

Iz ovoga se dokumenta ujedno doznaje da je Blaž umro prvih mjeseci 1450. godine.

Iz svega toga, njegovih putovanja i mjenjanja boravišta⁶⁶⁾, dvostruke ženidbe, izvršavanja povjerenih mu poslova i nastupanja u javnim poslovima, kupovanja imovine, ali i zaduživanja, osnivanja radionice i okupljanja učenika, te poznanstava s uglednim ljudima od Dubrovnika do Zadra, pa i dalmatinske zagore Blaž Jurjev nam se pokazuje živ i pokretan, pa se i u njegovu životu osjeća temperament koji je izbio i u njegovom umjetničkom radu.

⁶⁵⁾ Ibid.

⁶⁶⁾ Još se nije utvrdilo na temelju arhivske građe da je Blaž bio u Italiji, ali se po stilu njegovih radova može pretpostaviti da je u mladosti bio u Mlecima, gdje se upoznao s talijanskim slikarima XIV stoljeća. Naši su slikari i kipari boravili i putovali u Italiju i radi crkvenih hodočašća u XV stoljeću. Tako je, na primjer, slikar Ivan Dujmov, koji je bio nastanjen u Trogiru učinio tu 7. studenoga 1450. godine oporuku uoči svoga odlaska na hodočašće u Rim (Magister Johannes Doymi pictor de Spalato civis et habitator Tragurij.... volens ad presens ad viagium Rome peregre proficisci) ostavljajući i on i njegova žena u svojim oporukama stanoviti iznos za gradnju gotičke crkve i samostana sv. Križa na Čiovu (in opere loci Sancte Crucis de insula Bue). Oporuke Not. F. de Viviano sv. III/1 str. 198, 199 (1448—1452). Vidi i I. Kukuljević, Slovník umjetnikah jugoslaven-skih, str. 317. Zagreb 1858; C. Fisković, Nekoliko dokumenata o našim starim majstorima. Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, sv. LII. Split 1949.

POLYPTYQUE DU PEINTRE DALMATE BLAŽ JURJEV, PROVENANT
DE L'ÉGLISE DES BÉNÉDICTINES, DANS LA VILLE DE TROGIR

CVITO FISKOVIĆ

Le peintre gothique dalmate connu Blaž Jurjev (Blaise, fils de Georges), de la ville dalmate de Trogir, s'était engagé, en 1435, à peindre un polyptyque pour l'autel de Saint Jérôme dans l'église de St-Jean, qui appartenait aux Bénédictines de cette ville.

L'auteur a publié ce contrat en 1942 et maintenant, dans cet article, il établit que ce polyptyque de Blaž Jurjev a été, il y a longtemps, transporté de l'église des Bénédictines- qui, ayant été longtemps négligée, se trouvait en très mauvais état au XIXe. s. — dans la cathédrale voisine de Trogir, où se trouve aujourd' hui. S' il arrive à cette conclusion c'est que, sur le polyptyque- dont la photographie est publiée ici- sont représentés Saint Benoît- fondateur de l'ordre des Bénédictins-. Saint Jean-Baptiste- auquel était dédiée l'église des Bénédictines- et Saint Jérôme- pour l'autel de qui le polyptyque a été peint.

Par une comparaison entre le style de ce polyptyque et celui des autres oeuvres de Blaž, l'auteur établit en même temps que les deux meilleures oeuvres de cet artiste sont: le polyptyque appartenant à la collection de l'église de Korčula, et le crucifix peint de Ston, qui a vraiment été exécuté par Blaž, comme on le supposait déjà.